

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SARRIÀ - PONT MAJOR

DESEMBRE 1980

N.º 10

Nadal

“Què li darem an el Noi de la Mare,
què li darem que li sàpiga bo?...”
Es l'alegria, la gran alegria,
de veure que encara tenim per consol,
la galta freda del Noi que somnia
i el ritme d'aquesta cançó de bressol!

Josep M. de Sagarra "EL POEMA DE NADAL"

Desembre 1980

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

---

* * *

Agència Urbana PONT MAJOR
C/ Pont Major, 20 - Telèfon 20 96 32

* * *

editorial

NADAL A "POBLE"

Sento el fred de la nit
i la simbomba fosca.
Així el grup d'homeş que ara passa cantant.
Sento el carro dels apis que l'empedrat recolza
i els altres qui l'avencen tots d'adreça al mercat.
Els de casa a la cuina prop del braser que crema
amb el gas tot encés han enllestit el gall.
Ara esguardo la lluna que m'apar lluna plena
i ells recullen les plomes i ja enyoren demà.
Demà posats a taula oblidarem els pobres
— i tan pobres com som —
Jesús ja serà nat.
Ens mirarà un moment a l'hora dels postres
i després de mirar-nos, arrencarà a plorar.

A l'entorn d'aquestes suggeridores paraules del malaguanyat Joan Salvat-Papasseit, podríem encetar avui el nostre habitual comentari editorial de la nostra revista. Les paraules del poeta ens obliguen gairebé a interpretar aquest Nadal que encetem ara, ja al capdavant d'aquest agitat any 1980. El Nadal és per cadascun de nosaltres, per cada família, per cada llar, quelcom significatiu i particular, festa que per la tradició i el consumisme any darrera any ens ha vingut marcada en el calendari, i alhora hom li ha donat el sentit que ha cregut més interessant. Des de l'espai obert del nostre editorial i amb el precedent literari del poeta Joan Salvat-Papasseit, els que portem a terme la redacció de Poble, ens agradaria convidar a tothom a la celebració d'un Nadal humanista i solidari.

I això ho proposem, per tal de que hom reflexioni a l'entorn de la significació de les festes del Nadal, de que hom reflexioni a l'entorn de la solidaritat entre els humans, entre nosaltres veïns, entre regidors, entre alcaldes, entre gent de cultura, entre la gent del món del treball. A tots us convidem a la celebració d'unes festes d'humanitat i comprensió; a nosaltres ens alegraria molt que per una vegada l'any hom retrobés en l'altre l'esperit de la comprensió i descobrís la validesa dels ponts del diàleg en les festes nadalenques d'enguany. Des d'ací, des de Poble, convidem al Nadal de la solidaritat i la comprensió entre aquesta espècie de racionals que la historiografia ha anomenat "Homo sapiens", però que sovint i desgraciadament durant molta part de l'any es transforma en aquest agressiu i inhumà "homo burricus". Esperem no haver caigut només en la banalitat de les paraules, paraules que per algú li poden sonar només a "capellanesques". El nostre propòsit ben segur ha estat un altre; des de Poble hi hem volgut contribuir, ara només ens resta desitjar un Bon Nadal i bones festes a tothom.

Per molts anys a tots.

SUMARI

Editorial	Pàg. 3
Sumari	Pàg. 4
Informacions del Consell municipal	Pàg. 5
La Rasa , informacions:.....	Pàg. 9
"Els Pastorets" la popularitat d'una representació. Pàg.	10-11-12
Apunts des de la Vocalia de cultura	Pàg. 13
Què fem avui?	Pàg. 14-15
Un film com a justificació	Pàg. 16
Pla de l'Horta.....	Pàg. 18
Entrevista con Salvador Rivas	Pàg. 19
Monòleg.....	Pàg. 20
Sarrià de Dalt	Pàg. 21
Una mostra no representativa	Pàg. 22
Contrapunts.....	Pàg. 23
Joustaki	Pàg. 24
Bones festes a tothom.....	Pàg. 25
Pont Major esports.....	Pàg. 26
Esports-Unió Esportiva Sarrià.....	Pàg. 27
L'Esport escolar a Sarrià una realitat.....	Pàg.28-29
La Bústia de Poble.....	Pàg. 30

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Narcís Baix
Patrici Tixis
Quim Rodríguez
Nicolau Pichardo
Josep Bou
Assumpció Vila
Josep Brugada
Maties Martí
Joan Pallàs

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià
A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt
A.V. Sarrià de Ter
A.V. Pont Major
Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Catà

ADMINISTRACIÓ

Juli Masó

COL.LABORADORS

Frederic Macau
José A. Salmerón

COL.LABOREN EN AQUEST NÚMERO

Parròquia de Sarrià de Ter

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès
Tipografia-Offset
Tel. 42 01 07 - Anglès
Dipòsit Legal: Gl. n.º 2-1980

La Revista POBLE, agraeix a totes les Entitats, tant socials com comercials llur col.laboració. — No és fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors.

INFORMACIONS DEL CONSELL MUNICIPAL:

S'ha iniciat a Sarrià, com a la resta de la ciutat de Girona, el procés de canvi de retolament i indicació de barris i serveis de cadascun dels pobles. La nova indicació, d'estil molt europeu, és el primer exemple de canvi d'imatge d'aquest servei cuitada, no tan sols a Catalunya sinó també a tot l'estat espanyol.

Pel que fa a Sarrià cal constatar que reb, lògicament, el tractament de municipi en els indicadors gironins. Així Sarrià (com Salt, com Sant Feliu o Barcelona) apareix en color blanc, mentre que els barris gironins, com Santa Eugènia, Can Gibert del Pla o Pont Major es presenten en color marrò-grana, del mateix color que són indicats els serveis municipals, com les escoles d'E.G.B. pavellons esportius, oficines d'informació, etc.

Quan als diferents sectors de Sarrià, seran indicats amb el mateix color dels diferents barris gironins. El nou retolament s'està fent efectiu en plaç breu, fins i tot treballant els diumenges. No cal perdre la paciència, després de tant de temps d'esperar per veure correctament indicats els nostres sectors, un dia i una setmana perden el seu valor.

1.— Per tal d'endegar una campanya de neteja pel poble, s'ha pensat en seguir tot un procés de concienciació i col.laboració per part de tothom.

Des d'aquesta perspectiva es pretén dissenyar un cartell que serà el resultat del concurs que hem proposat:

Per tal de facilitar la idea, s'han dit dues frases indicatives, diferents i que poden ser canviades. De moment sota "Sarrià Net" i "Si limpiamos Sarrià más agradable será" cal fer una cartolina o paper, tamany lliure, una al.lusió: amb dibuix, pintura etc.

Pot participar-hi tothom.

Data màxima: 8 de Gener del 81. Entregues al Consell Municipal de Sarrià.

Als guanyadors se'ls oferirà un lot de llibres, discs i una placa commemorativa.

2.— El proper 5 de Gener del 1981, tindran lloc les cavalcades dels Reis Mags. Els trajectes, com l'any

passat, per La Rasa, Sarrià de Baix, fins el Pont Major, i l'altre: Sarrià de Dalt i Pla de l'Horta.

Oportunament les entitats organitzadores us oferiran els horaris i especificaran el programa.

3.— L'escola, i concretament els alumnes de 8.è d'E.G.B. ens han ofert diverses representacions dels Pastorets a Sarrià.

Entenem que hem de recuperar i potenciar tots els signes populars i que alhora esdevenen fonts per l'aprenentatge i sociabilitat.

4.— Tots els membres d'aquest Consell Municipal, empleats municipals, voldríem que aquestes festes esdevinguin jorns de felicitat.

SARRIÀ NET

Hi ha previst fer una campanya de neteja per a Sarrià. Creguem que tots hi tenim quelcom a dir. De moment, voldríem endegar un concurs de cartells per tal de treure'n un guanyador que serà el model dels cartells i propaganda impresa.

1.— Cal fer un cartell amb un tema al.lusiu al títol: Sarrià net. (Cal posar aquest nom en el cartell).

2.— El tamany de la cartolina és lliure.

3.— El Consell Municipal escollirà el guanyador que obtindrà, a més, un lot de llibres, discs i una placa commemorativa.

4.— L'entrega màxima serà el 8 de Gener. Pot portar-se a les oficines municipals: C/. Major, 73, o a Joaquim Rodríguez, C/. Josep Trueta, 16.

Comissió de Serveis Públics
CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ

TIPOGRAFIA - OFFSET

**IMPREMTA
PAGÈS**

*US DESITJA UNES BONES
FESTES DE NADAL
I UN VENTUROS ANY NOU.*

· TELÈFONS: 42 01 07 - 42 03 36 - ANGLÈS (GIRONA)

ARA A
Comercial
PUJOL
FOTOCOPIES

BON NADAL
i
FELIÇ ANY NOU

tel.* 21.56.12

Germans Ensesa n°7
SARRIA DE TER

AUTOSERVEI M A S S E G Ú

*US DESITJA UNES BONES FESTES DE NADAL
I UN VENTUROS ANY NOU*

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

La Rasa, informacions:

ACCESOS A LA RASA

El plan de accesos a este sector está por ahora tan pintoresco como siempre. De momento está finalizando el año y si alguien predijo que en el 80 podríamos ver consolidado el acceso por la carretera de Banyoles, se quedó corto en el plazo. Ahora, para colmo de males, empezamos a ver las "super-esperadas" señalizaciones que indican el camino hacia los diferentes sectores de Sarrià. Pero, oh!, La Rasa se quedó entre dos aguas... Pues nuestro magnífico acceso por la Gasolinera no se ha señalado y para los forasteros no hay manera de acceder a la Rasa si no es por la carretera de Sarrià de Dalt. Con todo esto, los que vienen a vernos se pierden en el caos que se arman al entrar y salir por la Gasolinera...

EL PASO PEATONAL "MONUMENTO HISTÓRICO-ARTÍSTICO"

Estamos pensando en hacer los trámites para pedir la declaración de "Monumento Histórico-Artístico" para el puente peatonal que permite atravesar la autovía N-11 en el término de Sant Julià de Ramis, limitando con Sarrià De Ter. La bella construcción se ha ido convirtiendo, por olvido de los "Ingenieros" y nula utilización de la gente —dada su ilógica e incoherente situación— en un soporte de carteles indicadores, alimentando buena cantidad de óxido férrico y abundante maleza en sus complicados accesos. Sería un noble destino para un presupuesto inútil.

A.V. Sarrià-Comissió La Rasa.

DYSMO

DISTRIBUCIÓ i SERVEI DE MÀQUINES D'OFICINA

VENDA i REPARACIÓ DE:

- Màquines d'escriure
- Calculadores
- Foto copiadors
- Multo copites
- Registradors

Representant a Sarrià JOAN VIDAL

Carme, 18 - Tel. 21 48 44

GIRONA

PESCADOS DEL RIO

- CONGELATS
- PRE-CUINATS

BON NADAL

Pont Major, 136 - Teléfon 21 37 05

PONT MAJOR - GIJONA

«Els Pastorets»: la popularitat d'una representació

L'OBRA D'UN AUTOR

Dins tot el context de l'obra literària i teatral d'En Josep M.ª Folch i Torres, "Els Pastorets", si bé no constitueixen l'obra més reeixida d'aquest autor, sí podem dir que és una de les obres teatrals més populars i conegudes de l'autor. D'altra banda hem de dir també que en conjunt, tota la seva obra literària ha tingut singularment un ressó popularíssim. Enguany s'ha acomplert el primer centenari del seu naixement, i amb ell gairebé "Els Pastorets" assoleixen una popularitat de més de cinquanta anys.

Els populars "Pastorets" d'En Josep M.ª Folch i Torres, dins el gènere teatral, en són l'obra més coneguda. Els famosos "Pastorets", obra que ben segur gairebé tothom ha vist i potser fins i tot ha arribat a representar, han esdevingut en els darrers temps quelcom molt peculiar en la celebració dels nadals catalans. Amb aquesta petita peça teatral Josep M.ª Folch i Torres, va immortalitzar unes situacions i uns personatges prou coneguts per tothom. Les escenes i els personatges dels "Pastorets", aconseguiren en els darrers quaranta nadals que ens han precedit, fer reviure l'esperit del mateix catalanisme popular en els nostres petits escenaris. L'obra, que presenta tot una valuosa varietat de trets, penetra amb humorisme i senzillesa a tots els espectadors. En els més xics, que en copsen l'humor interpretatiu, i en els majors perquè fins i tot hi arriben a copsar tots els elements que caracteritzen l'obra literària i teatral de Folch i Torres, la llengua, el to moralitzant, el sentit cristià, etc. En general, dins tota la temàtica de Folch i Torres, sempre s'hi troba una finalitat que en moltes obres no pretén més que ésser purament l'educació. L'educació en la pròpia llengua, representar els "Pastorets" i contemplar-ne les representacions en un primer pla tenen una finalitat educadora i moralitzant, i alhora evidentment constitueixen ésser una obra agradable i molt plaent.

IMPRESSIONS A L'ENTORN D'UNA REPRESENTACIÓ

En la representació dels Pastorets hi ha jugat un paper preeminent el fet lingüístic, però cal dir que no ha estat sempre un factor normal i corrent en aquestes representacions. En els darrers quaranta anys els Pastorets es veien sotmesos a les autoritats governatives. Els Pastorets eren prohibits en molts pobles; fins i tot en molts pobles l'aparició de la Guàrdia Civil en els petits escenaris fou un fet que va sorprendre a més d'un. Aquestes representacions dels "Pastorets" i tal com ho esmenta Josep Benet, havien de tenir un caràcter: "de representación revista, un exclusivo caràcter religioso-familiar".

És a dir, que moltes vegades les representacions dels Pastorets es feien d'amagatotits, per sota dels permisos de l'oficialitat; és a dir, moltes vegades els rectors dels pobles s'en feien responsables, i sota el mantell i la protecció dels representants de l'església els Pastorets es representaven. A Sarrià tenim una tradició de representacions dels Pas-

tores no massa antiga, però des del meu record, des de la meva infantesa, que es representen i val a dir que Déu ni do, puix el temps en els quals es representaven els Pastorets al nostre poble no eren massa clars que diem.

Us puc dir, i no confidencialment, que les representacions dels Pastorets jo recordo, no massa llunyanes feien aturar l'atenció de les meves orelles i les de molts per l'humor, comicitat, colorisme i popularitat de l'obra, però també per la llengua. Si recordeu els Pastorets d'en Folch i Torres posseeixen unes expressions molt literàries, pròpies d'una llengua de cultura i això pels que a l'escola no havíem sentit mai parlar de llengua catalana, esdevenia com una novetat. Estic segur que per a molts l'anar a veure Els Pastorets constituïa una autèntica novetat. Ja no era novetat solament la representació teatral, sinó que la mateixa llengua catalana, el fet d'escoltar un català puríssim esdevenia quelcom molt innovador.

CRONOLOGIA D'EN

JOSEP M.^a

FOLCH I TORRES.

Josep M.ª Folch i Torres neix a Barcelona el 1880.

Fou novel·lista i narrador, es destacà també com autor teatral.

Durant la seva carrera literària aconseguí una gran popularitat. Tingué una formació autodidacta, començà escrivint a la Reinaxença i en altres revistes de la seva època, com ara la revista JOVENTUT, EL POBLE CATALÀ, etc.

Des de l'any 1909 dirigí i informà en el setmanari infantil el "Patufet".

En el "Patufet" publicà les famoses Aventures d'en Massagran, obres que encara molts veïns ben segur recorden, com també i fins a l'any 1936 les populars "Pàgines

Escriví diverses novel·les per a la "Biblioteca Patufet", nombroses narracions de temes populars, humorístics, aventures del país de l'època, exòtiques i narracions rurals i urbanes.

Al 1916 creà els meravellosos i fantàstics "PASTORETS" que ja depassen les mil representacions.

Folch i Torres ha estat un autor capdavanter per moltes persones de la lectura en llengua catalana.

Josep M.ª Folch i Torres va morir després de la guerra, amb un gran dolor i sentiment a causa del que li produí els resultats d'aquesta; després de la guerra es va veure obligat a escriure en llengua castellana, pivot totalment de fer-ho en la seva llengua que ell tant estimava, el català.

Josep M.ª Folch i Torres morí a Barcelona l'any 1950. Enguany s'han acomplert cent anys del seu naixement.

"ELS PASTORETS", UNA BELLA MOSTRA DEL NADAL TRADICIONAL

Cal pensar, en resum, que les representacions dels "Pastorets" constitueixen una de les més belles i significatives mostres de la celebració del Nadal a casa nostra. Una mostra que, a part del seu contingut, desprenien en llur entorn un catalanisme de tipus popular. El catalanisme que desprenien els "Pastorets" i que desprenen encara els "Pastorets" és un catalanisme senzill i planer, el catalanisme del poble. En aquesta obra hom hi troba una forma de fer, de sentir, identificada amb el ruralisme; tant els "Pastorets" com el mateix pessebre són formes nadalènques típiques de la ruralia catalana, formes que ens cal de bon tros potenciar en el nostre poble. Els "Pastorets" d'enguany ben segur en són una viva mostra.

Podem concluir, doncs, que amb els "Pastorets", molts pobles retrobaren per les festes nadalènques un esperit típicament català. Esperit que en la resta de l'any romanía força

glaçat. Ben segur fou el catalanisme, aquest esperit que parlàvem, el que motivà a molts a emprendre les representacions dels "Pastorets". Fou la vocació teatral que conduïa a molts a la representació dels Pastorets? Potser sí. Foren les ganas d'endegar una activitat cultural durant el Nadal? Potser també. Però estic segur que el que també motivà a molts a pujar als escenaris en aquest temps de Nadal fou també la catalanitat de la cosa. No cal dubtar-ne, pregunteu per exemple a molts veïns del nostre poble, "als germans Pineda", al Sr. Berlosó, per exemple, i molts i molts joves que s'engrescaren en les representacions d'En Josep M.ª Folch i Torres. Tots els que en aquests darrers temps hem fet de pastorets, per Nadal ens unia quelcom més que el teatre: un ambient català. Un ambient catalanista que en el nostre poble no s'ha acabat amb els Pastorets, sinó que amb altres representacions teatrals s'ha perpetuat.

Josep M. Folch i Torres

ELS PASTORETS

l'Adveniment de l'Infant Jesús

CATALUNYA TEATRAL
250 pessetes

2.ª època
Obra 167
(extra)

"ELS PASTORETS": EXPRESSIÓ DELS TRETS MÉS PECULIARS I SIGNIFICATIUS D'UN POBLE

Com hem dit, "Els Pastorets" són o constitueixen ésser una obra teatral la qual encarna ben bé els trets més característics del anomenat costumisme català. És a dir, en aquesta obra típicament nadalenca, hom hi pot veure representats molts trets que singularitzen els costums i la forma de viure dels catalans.

En apropar-se els jorns del Nadal, les representacions a casa nostra dels "Pastorets" han esdevingut quelcom

molt característic i familiar. Anem a dir que aquestes representacions s'han vingut a sumar ja definitivament a la tradició secular del Nadal català. Els "Pastorets" i sobretot els d'En Josep M.ª Folch i Torres han esdevingut tan peculiars i tradicionals com la mateixa "missa del gall", "fer cagar el tió", o tanmateix la confecció dels meravellosos pessebres. I tot això s'ha aconseguit dins una societat també molt singular i tradicional: la societat catalana.

Aquesta aportació tan popular d'En Josep M.ª Folch i Torres al teatre català, en els darrers temps ha vingut a omplir un buit força important: el buit del catalanisme, en la societat catalana. És a dir, en apropar-se les festes nadalenques semblava com si la catalanitat tornés a sorgir. Tant els "Pastorets", com el cant de les "nadales", "la missa del Gall", "el tió", eren formes que tipificaven quelcom molt i molt singular: el Nadal català. I ens cal dir, doncs, que amb l'aportació de Folch i Torres al teatre, els petits escenaris del nostre poble es convertien durant uns quants dies en el centre d'atenció, ja no solament teatral, sinó a més a més centres d'atenció del catalanisme.

Els mateixos "Pastorets", en aquesta també societat de nadals oficials, aconseguïen acaparar l'atenció i penetrar en la profunditat de les ànimes glaçades dels catalans. I això s'aconseguí en molts pobles, en pobles com ara el nostre, òbviament.

Banca Catalana
creu que qui ha treballat
tota una vida
mereix més rendiment
dels seus estalvis.

3° EDAT

BANCA CATALANA

Apunts des de la vocalia de cultura

En els darrers apunts comentàvem la necessitat de preocupar-nos plegats pel món de la Cultura, i per això convidàvem a tots els veïns de Sarrià de Ter a una reunió cultural el propassat mes d'octubre. Val a dir que la participació dels veïns a l'esmentada convocatòria fou molt minsa, malgrat que els propòsits que preteníem consistien, essencialment, en esbrinar el nivell d'interès envers el complex món cultural. Arran d'aquesta avinentesa, sembla quedar-nos dues coses molt clares: a) El camp de la Cultura és majoritàriament minoritari-encara que sembli una paradoxa.

b) Les generacions provinents de l'època franquista estàvem acostumats a que ens ho donessin tot fet i pastat, sense tenir que fer gaires esforços... L'actitud de molta gent continua essent la mateixa.

I si a tot això hi afegim l'encantament davant les imatges que ens ofereix la caixa rectangular -T.V.-, ens haurem topat amb la conclusió de les premises plantejades.

Efectivament, segons ha entès el món de la societat de consum, el nucli de la cultura és la televisió, la televisió i la televisió: l'aparell que "ens escalfa el cap" i ens anima a consumir més. Així, davant la crisi energètica —segons diuen—, ens convida a comprar aparells electrodomèstics —altrament innecessaris— per a les més inimaginables tasques culinàries. A comprar joguines pels petits, que ajudin a emprar violència en una col·lectivitat plena d'egoïsmes i opressions. Que consti que no estem en contra de la televisió: és un gran mitjà de comunicació i de culturalització, però sempre i quan estigui ben lluny de mostrar idees consumistes o partidistes.

A casa veient la Televisió s'hi està molt bé, sobretot ara a l'hivern. Si sovint sentim als pares queixar-se per tenir d'anar a una reunió del col·legi —un problema més seu que de ningú més—, menys aniran a una reunió cultural que ni els va ni els vé... Abans ens queixàvem de que no podíem reunir-nos, ni organitzar-nos. Avui que gracies a Déu podem, no intentem posar de la nostra part una engruna de participació o compromís. No ens cansarem de repetir que els fonaments d'una sana convivència, tanmateix en els aspectes sanitaris i humanístics, passen per la concepció de la cultura: les societats europees en són mostra palesa.

Entorn a la interpretació que els joves fan de l'aspecte cultural i del seu viure en general, esperem parlar-ne en una propera edició.

Sigui com sigi, després de la Trobada que assenyalàvem varen quedar algunes possibilitats clares; entre altres:

— Celebrar dignament i d'una forma diferent —al carrer—, el IV Aniversari de l'A.V. de Sarrià de Ter, diada del 26 de desembre-Sant Esteve.- Us esperem a tots, per tal de disfrutar i gaudir d'un jorn ben participatiu, confiant en que el temps ens hi acompanyi.

— També l'intent de continuar els Cinemes-Fòrum oberts a tothom, buscant temes escaients i engrescadors: la primera projecció vindrà acompanyada d'una castanyada.

— La necessitat d'organitzar un Homenatge a la Vellesa, en coordinació amb la Vocalia de Vells.

— La recuperació de Festes Populares, com podrien ésser el Carnestolets i la "Festa Petita" pel 16 de juliol. També St. Ferriol.

— I per fi, preparar amb eficàcia i obertament el Mes Cultural 81, col·laborant amb totes les entitats sarrianenques, àdhuc el Consell Municipal. Segons les opinions donades allà, cal revifar més la programació d'un mes, preveient que en moltes facetes es tracti d'una introducció a temes —Art, Literatura, Fotografia, Història— que trobin la seva continuïtat en els mesos següents.

Acabarem recordant que el món de la Cultura l'hem d'anar engrandint de mica en mica, fent-lo majoritari en tots els aspectes, permetent que els coneixements i les inquietuds arribin a tothom. Les Escoles d'Adults i la seva problemàtica són un bon punt de mira envers la consciència ciutadana.

Bones Festes, i MILLORS ÀNSIES de culturalització pel Nou Any del 1981.

MATIAS.

Que fem avui ?

DE SARRIÀ, A PARÍS "LA NUIT"

Tots hem somniat alguna vegada poder veure la ciutat de la llum; els llibres, els butlletins, els films, sempre ens remetent a PARÍS.

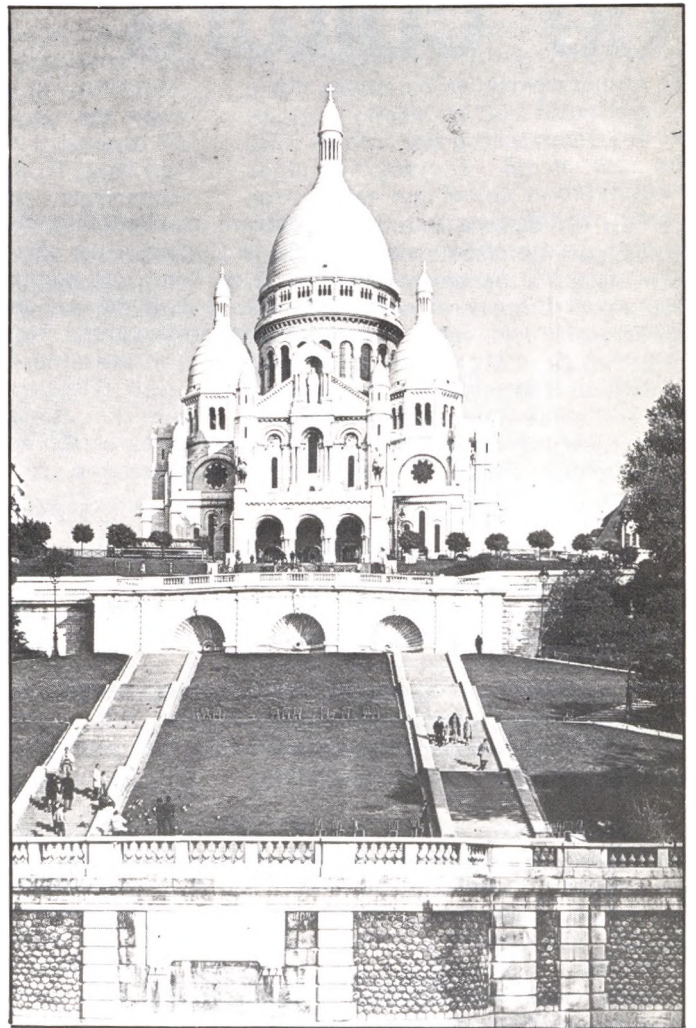
Volem trobar-nos davant la Torre Eiffel, no la de la carta postal, sinó la veritable, aquella que fou construïda per Gustave Eiffel amb motiu de l'Exposició Universal a París l'any 1889; reconèixer des de la seva part més alta la Catedral gòtica de Notre Dame, les Invàlides, la Casa de la Ràdio, l'Opera o el Panteon, sentir la proximitat del Sena i admirar els seus ponts.

París és tot això i molt més. Catalunya, artísticament parlant, sempre ha tingut més tendència d'anar cap a París que no pas cap a Madrid; París era sinònim d'avantguarda. Ja a finals del segle passat l'artista es consolidava com a tal després d'haver "passat" per París, el mateix que succeeix ara amb Nova York; ens ho podrien dir S. Rossinyol, Cases, Utrillo, Mir, Nonell assidus dels Quatre Gats de Barcelona i la seva posterior generació, Picasso, Joan Gris, P. Gargallo, J. González, J. Miró, i com no, S. Dalí.

Aquesta vegada és la U.E.S. amb un noble motiu esportiu el que mourà i farà possible el somni de molts sarrianencs.

Els organitzadors tenen previst efectuar, a part de les competicions d'handbol, unes rutes turístiques que s'haurien d'analitzar i sospesar per aprofitar al màxim el viatge.

Ens trobem amb Versalles, monument que formà part de la història de França, tant per l'establiment de la Cort dels Reis Sol (Louis XIV, al 1682 hi traslladà la cort), com

pel paper que va jugar a l'època de la Revolució Francesa el 1789. Peça interessant a visitar tant pel seu valor arquitectònic, construïda per Le Vau com pels seus jardins dissenyats per Le Notre.

La Basílica del Sacre Coeur, construïda el 1876, presideix el barri de Montmartre.

La Place de Teatre és el cor d'aquest barri i és coneguda com la plaça dels pintors. En aquest sector també hi trovem la Place Pigalle i el boulevard Clichy que són una festa contínua. Els seus carrers empedrats i escalonats, recullen i transmeten les melodies que sorgeixen dels acordeons dels "clochards" i dels "chansoniers".

Amb unes altres característiques, però amb una personalitat pròpia, també el Barri Llatí, presidit per St. Germain des Prés, ha estat sempre lloc de reunió d'estudiants i d'intel·lectuals. Prop de la Sorbonne als carrers que componen aquest barri no hi manquen les llibreries, les galeries d'art, bars i restaurants i quantitat de botigues amb tota classe d'objectes.

Però no podem passejar-nos despreocupadament i oblidar-nos dels dos centres més importants de França, i gairebé del món, i que inexcusablement no es poden deixar de visitar, com són:

- El Museu del Louvre.
- El Centre George Pompidou.

El Museu del Louvre és un edifici que havia servit de Palau Reial, i es diu que per visitar totes les seves

dependències es necessitaria més d'una setmana. Les obres allà exposades van des de la prehistòria, passant per les cultures egípcies, gregues i romanes. També podem trobar-hi les millors pintures del Renaixement, tant italià (La Gioconda, de Leonardo da Vinci) com espanyol, fins a pintures i escultures de mitjans del segle passat.

El Museu del Jeu de Paume i l'Orangerie podríem dir que són com un annex i guarden tota l'obra impressionista i post-impressionista de finals del segle passat.

El Centre G. Pompidou o Beaubourg és un edifici acabat recentment, basat en el projecte de Piano i Rogers. Aquest centre està destinat a copsar les corrents de pensament i de l'art contemporani sota totes les possibles formes.

L'edifici conté bàsicament una biblioteca pública destinada a agrupar un milió de volums, el Museu d'Art Contemporani, sales experimentals, galeries permanents, sales d'espectacles i reunions. Es preveia acollir més de 4.000 visitants cada dia, xifra actualment superada.

Construït amb ciment armat, acer i vidre, té 166 m. de llarg per 76 d'ample i 42 d'alçada, assolint 7.500 m² d'espai lliure a cada planta, sense cap pilar de suport.

L'efecte és escruixidor des de la gran "piazza", antesala de l'espectacle interior, i mostra la perspectiva de la construcció que ensenya sense vergonya tots els elements emprats; els tubs de tots tamanys i de tots colors, donen la sensació d'ésser una obra en fase de construcció i de constant renovació.

I com que un dels motius principals del viatge és competir contra l'equip del Saint Maur, transcriuré el que he trobat referent a aquesta ciutat.

Sant Maur des Fossés, a la ribera del riu Marne i prop dels boscos de Vincennes, està a un 28 kms. de París. Ciutat de més de 80.000 habitants, conserva una església del s. XIII/XIV amb una torre romànica. Tots sabeu que aquesta serà per a uns quants dies la ciutat acollidora dels veïns de Sarrià.

Ben segur que aquest itinerari es podria sintetitzar o ampliar, però cal tenir en compte per un costat els dies d'estada, i per l'altra la grandiositat del lloc a visitar, i la intenció del mateix.

La fita proposada era la d'oferir als visitants unes pautes i una visió prèvia a escollir segons la pròpia voluntat.

Hem de recordar que el fet de viatjar és per conèixer i descobrir coses noves, no tenim de buscar el que ja tenim aquí, sinó el que és propi de cada lloc, de cada país, allò que els fa ésser com són, que marca un caràcter i dona la personalitat a una nació.

Només resta una cosa, desitjar un bon encontre als equips competidors i un agradable viatge a tots.

Abrigeu-vos bé que farà fred.

No us oblideu del formatge, del paté i del vi francès.

RAIMUNDA COLL i BONET

Ctra. Mas Prat - Tel. 84
SANT GREGORI (Girona)

Angel Vidal i Roqueta

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ

Josep Pla i Oliveras

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

Un film com a justificació

La nit del 30 de novembre va fer-se a la Parròquia una TROBADA DE GRUPS DE JOVENT, que porten alguna activitat dins la mateixa. L'objectiu responia a la necessitat de formació i de revisió permanent que els joves tenen a nivell de la seva fe en Jesucrist. Tot i que la nit era molt freda hi van participar un total de 38 entre nois i noies, dividits en 7 grups de treball.

En primer lloc, va projectar-se la pel·lícula "PARABOLA" al Patronat de Pares de Família. Es tracta d'un film, realitzat per una confessió religiosa protestant.

L'argument és aquest: Hi ha un circ, que tot fent camí, va d'un lloc a l'altre. Un pallaso del mateix, viu "una vida diferent" de l'altra gent. Ajuda a tothom que es veu necessitat: A l'encarregat de donar beure als elefants, a un jove negre que li toca satisfer els capricis d'un blanc nord-americà, a una noia que es veu reduïda a la categoria d'objecte en un dels números de l'espectacle del circ. Tots aquests personatges s'entusiasmen per la persona del pallaso, ho deixen tot i el segueixen.

En el Circ, s'està realitzant una escena de gran violència, contemplada per un nombre considerable d'infants. Es tracta d'un gran senyor assegut en un silló daurat que està moguent unes cordes connectades amb unes marionetes humanes, situades al sostre del circ, que es peguen i es barallen a voluntat del personatge del sitial. Acaben tirant daltabaix una marioneta infant que mor. El pallaso procura distreure amb els seus acompanyants, els nens i nenes, perquè no vegin aquella violència sagnant. Amb un plumissol respalla les sabates dels petits, aquests es diverteixen molt i al final abandonen el circ.

Després el pallaso baixa les marionetes humanes i es situa en el seu lloc. Els mateixos que ha alliberat són els que el pugen cap al sostre, mentre uns altres el peguen i el punxen donant-li al mateix temps tota mena de turments. Finalment el pallaso fa un gran crit i mor.

La pel·lícula acaba amb una escena al camp en que es pot comprovar com els tres seguidors del protagonista han après bé la lliçó. Ajaçats a l'herba un s'està afeitant, mentre la noia li aguanta el mirall i el negre li dona la tovallola per assecat-se la cara. Han après a estimar i a compartir. Passa altra vegada el carro del circ pel camí, i el pallaso ple de vida al damunt del seu borriquet que el va seguint.

Acabada la pel·lícula va fer-se un Fòrum i una Trobada de Grups a la sala de catequesi. Les conclusions més importants a les que va arribar-se foren aquestes:

1. — Constatem que les situacions més inhumanes i degradants de la pel·lícula es donen avui a casa nostra: segregació de persones i grups, enfrontaments, violències a tots nivells, sobretot en el món dels infants, marginació dels que no interessin o porten problemes als que manen, abandó d'amics, traïció dels que més hem ajudat, aprofitament d'aquells que estan sota nostre.

2. En el pallaso hi hem descobert unes actituds que ens han cridat l'atenció com l'ajuda, l'entrega desinteressada envers els altres. Acceptació de les conseqüències de la pròpia opció, refús de la violència, perdó dels enemics. En aquestes actituds hi veiem un paral·lelisme amb la vida del Crist, un Crist que estima, que és coherent, que fa obra de pau i de reconciliació, un Crist que ha mort i ressuscitat.

3. Finalment, recollint l'estil de vida de Jesús descobert en aquesta projecció, intentarem viure'l cada dia en els nostres ambients.

Després vam celebrar l'Eucaristia, que va ser molt participada per tots, en les lectures, pregàries i cants. Era ja més de mitjanit quan tornàvem a casa per diversos camins, en mig del fred i la foscor, però amb l'alegria al cor, perquè Jesucrist Ressuscitat era amb nosaltres, a l'estil d'aquell pallaso que no era mort i que ara, amb el seu borriquet anava seguint el circ que feia camí.

JOSEP GISPERT

**La revista "POBLE"
desitja a tots els
lectors i simpatitzans**

**Bon Nadal
i
Feliç any nou**

Pla de l'Horta

ASAMBLEA ANUAL ORDINARIA

Tras muchas peticiones se ha recibido una subvención del Ayuntamiento para construir el cercado de la Guarderfa Infantil. Esta era una obra que se había convertido poco menos que en imprescindible, puesto que la seguridad de nuestros pequeños así lo requería.

Lo que interesa recalcar es que la obra la vamos a hacer entre todos. Para ello pedimos la colaboración del vecindario a fin de agilizar la construcción. Pensad, además, que este cercado no és sólo para niños de la Guarderfa, sinó para uso deportivo en la medida en que sus condiciones y dimensiones lo permitan.

AA. VV

TODOS CUANTOS QUIERAN COLABORAR EN LA CONSTRUCCION DEL CERCADO PUEDEN DIRIGIRSE AL BAR DE LA ASOCIACION, DONDE SE LES ASIGNARA UN TURNO DE TRABAJO.

CERCADO DE LA GUARDERIA

Tal como mandan los Estatutos de la Asociación, en el próximo mes de enero se celebrará la Asamblea anual ordinaria de la que oportunamente se pasará aviso indicando fecha y hora. El orden del día será:

- Lectura acta anterior.
- Memoria anual.
- Estado de cuentas.
- Altas y bajas de socios.
- Ruegos y preguntas.

AA. VV.

BAR-RESTAURANT

BON NADAL
i
FELIÇ ANY NOU
CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

Entrevista con Salvador Rivas

“TENEMOS QUE VALORAR Y RESPETAR LO QUE HEMOS LOGRADO COMO COMUNIDAD Y PARTICIPAR EN LOS TRABAJOS DE LA ASOCIACION”

Primero fue una mole de casas las que dieron forma al primer bloque del barrio. Luego se añadieron otros dos bloques más hasta conformar lo que hoy se reconoce como Pla de l’Horta. Uno de los pioneros de este lugar es Salvador Rivas al que nos hemos acercado para que nos recordara algunas de las circunstancias iniciales de la vida aquí.

— **¿En qué fecha llegó?**

— En abril de 1970.

Salvador Ribas nació en Sarrià hace 53 años, está casado y tiene una hija.

— **¿Cómo estaba el barrio entonces?**

— Las calles en un mal estado tal que con motivo de una fuerte helada que hubo el día de San Esteban se hacía imposible caminar por ellas.

— **Los servicios de basura, agua, etc. ¿cómo se cubrían?**

— Depositar la basura era todo un problema y el agua faltaba mucho. Y en un principio no había tienda alguna de comestibles hasta que la Encarnación puso la suya.

En este punto comentamos la situación actual y Salvador me confiesa que los servicios de farmacia, tiendas de todo tipo, zonas ajardinadas, Guardería,

transporte, etc.. no se tienen en muchos barrios de Girona, ni tan siquiera en algunos pueblos.

— **¿Recuerda la creación de la Asociación?**

— No sólo eso, sino que colaboré en la fundación de la misma.

— **¿Cómo ve la participación de los socios en las tareas de la Asociación?**

— En primer lugar interesa que la gente se apunte y después que colaboren porque en definitiva cuanto ha hecho la Asociación en el barrio ha beneficiado a todos. Además creo que cualquier persona tiene motivos de interés en participar en la Asociación, pues si no tiene hijos en la Guardería puede asistir a clase de catalán o de adultos o ir a hacer la partida al local social.

— **¿Qué opinión le merece el Consell Municipal?**

— Yo creo que hay que darles un voto de confianza, dado el relativo poco tiempo de gestión que llevan. Así, pues, el tiempo dirá.

— **¿Quiere añadir algo más?**

— Yo creo que tendríamos que tener entre todos una superior conciencia de comunidad y apreciar todo aquello bueno que hemos conseguido y que es patrimonio de nuestro barrio, tales como el césped, la limpieza, etc.

Y este fue el punto de vista de uno de los pioneros del Pla de l’Horta, Salvador Rivas.

JOSE A. SALMERON

La felicitación del “President”

Desde las páginas de “POBLE” os mando mi más cordial felicitación en estos días de Navidad tan entrañables para todas las familias. Días de amor, felicidad y comprensión. Me hubiera gustado decirlo en persona como en años anteriores, y con motivo de la recepción a SS. MM. los Reyes Magos de Oriente, pero ya sabréis que este año no va a ser posible hacerlo así.

Y no va a ser posible hacerlo así porque las circunstancias mandan y tras lo sucedido con motivo de la Fiesta Mayor no nos parece conveniente colaborar con el Centre, entidad que sí celebrará la Cabalgata, aunque éste es tema de otro escrito que aparece en este mismo número de “POBLE”.

En estos últimos tiempos hemos transformado el barrio en un lugar decente para vivir. Y al servicio de ello se puso el mejor empeño de todos. Con un gran espíritu de solidaridad fueron arreglándose calles, instalándose luces, ajardinando las plazas, poniendo juegos infantiles en el pequeño parque y adecentando una zona deportiva. Pero no sólo de obras vive el hombre. Ahora estamos empeñados en necesidades de otro tipo: clases de catalán y adultos, guardería, club de fútbol, etc. Por eso es necesario no abandonar el espíritu de lucha que hizo posible el logro de la anterior época.

La Asociación de Vecinos no es una cosa que nos han impuesto, sino un logro de todos. Y será lo que todos queramos. Por eso no entiendo esa desconfianza que aún tienen algunos hacia la institución. Ciertamente que en los últimos tiempos ha habido muchas altas de socios, pero además de cotizar hay que colaborar en los varios frentes que la vida de la Asociación conlleva. Y además hay algo importante en esta colaboración. Casi tan importante como la misma obra que se emprende. Se trata de la relación humana que produce trabajar en común. Yo puedo decir que hoy tengo algunos amigos y buenos compañeros a los que he conocido discutiendo sobre temas de la Asociación o de vernos aquí o allá en defensa de cosas para nuestro esparcimiento o para nuestros hijos.

Hay que hacer del barrio una gran familia, lo que no quiere decir que todos pensemos igual; porque ya se sabe que hasta en las mejores familias hay discrepancias, pero llegados los momentos de dificultad hay que mostrar solidaridad frente a los problemas.

Os repito lo que dije al principio, con motivo de las fechas navideñas. Deseo que paséis unos felices días en familia y que tengáis un próspero Año Nuevo.

JOSE A. SALMERON

MONÒLEG MONÓLOGO

PER: FIDEL RINCON

Parece mentira, pero ahí está. Hay subvención para el cercado de la Guardería. No muy cuantiosa, pero válida. Tardía, pero cierta. Vía libre a la fumata blanca: "Cercado habemus".

La verdad es que ha sido un parto difícil lograr que el Ayuntamiento soltase el dinero. Por lo visto la seguridad de nuestros niños es "pecata minuta" al lado de las grandes preocupaciones que inspiran el flujo de las arcas ciudadanas que administran nuestros ediles. Da la impresión de que a veces les preocupa más "el sexo de los ángeles" que los verdaderos problemas ciudadanos.

Tantas peticiones nos han dejado tan exhaustos de fuerzas que no nos queda resuello ni para dar las gracias. Aunque bien mirado, ¡qué caray! De bien nacidos es ser agradecidos. Así pues:

— ¡Gracias, majos!

— De nada.

— No seáis tan modestos, hombre. No digáis "de nada". Decid "de poco".

Pues resulta que la campaña de desratización emprendida por el Ayuntamiento de Girona fue tan exitosa que después de acabada hay más ratas. Sí, sí, como lo oyen: ¡Más ratas! Aquí cabría explicar aquello de "las ratas que usted ha matado, gozan de buena salud".

Pero no se preocupen que ya han tomado medidas. Se creará una brigada especial que luchará contra las ratas.

— ¿Y si falla la brigada?

— ¡Imposible! Van provistos de escobas, gatos, veneno y un número de teléfono.

— ¿Y para qué sirve todo eso?

— Las escobas, los gatos y el veneno para despistar y el número para llamar al Flautista de Hamelín, en caso de apuro. ¿Comprende ciudadano?

— ¡País! Que diría Forges.

Y es que hay gente que nos tiene manía. Hay un periodista que además de "chupar rueda" de nuestro compañero de Pont Major que en "Poble" hace el espacio "Contrapunt", dijo en un diario de difusión regional que los trabajadores de la Torras serían transportados con la fábrica a Brasil. Menudo susto. Aunque alguno se lo tomó a bien y ya había iniciado un curso de samba, y todo por si las moscas...

Respecto al mismo tema, el otro día oí un par de vecinos que comentaban:

— Oye, ¿ya sabes que nos llevan al Brasil?

— Sí, eso dice la prensa; pero yo creo que no.

— Y si fuera verdad, ¿emigraría el Consell con nosotros?

— Hombre, no estaría mal.

— Sí, sobre todo para los que se quedan...

Y hablando del Consell, qué les parece esa convocatoria sobre carteles de limpieza que ha repartido por el barrio y otras zonas del pueblo al objeto, dicen, de concienciar a la gente sobre el tema. Resulta que el lema en catalán es "Sarrià net" y en castellano "Si limpiamos Sarrià, más agradable será". Como ven son dos frases que se parecen como "el blanco de los ojos".

A la vista de estos lemas se podría pensar que el catalán es un idioma imposible de versificar, cosa que no es verdad; o que el castellano es tan pobre lingüísticamente que sólo permite rípios como el enunciado, cosa

que tampoco es verdad: No hubiera sido mejor dejar a los concursantes que eligieran el título del cartel y escoger entre éstos a mejor frase?

Se nos ha asegurado que estos títulos eran sólo para estimular a los posibles concursantes y que en unas pegatinas que se piensa editar se mejorará el lema. Claro que si los carteles salen en función de la frasecita, habrá que verlos....

De cualquier forma, aplaudimos la iniciativa del Consell respecto a la campaña de limpieza del pueblo, siempre que no se despiste al personal sobre el asunto de los contenedores, tal como ha pasado. Resulta que había un contenedor para escombros y basuras en la confluencia entre la carretera de Sarrià de Dalt y la calle Sant Ferriol. Por otra parte hubo quejas de que junto al Pla dels Vinyers faltaba un recipiente similar. De la noche a la mañana desapareció el de la carretera de Sarrià de Dalt. ¿Adivinan dónde está? A eso se le llama desvestir a un santo para vestir a otro.

Pero la historia no acaba aquí, porque los asiduos al contenedor de la carretera de Sarrià de Dalt siguen echando escombros y basuras donde estaba el recipiente. De película....

Por otra parte el Consell, según un portavoz autorizado, no sabe nada del traslado. ¿Es que no ha habido transferencias al Consell en materia de limpieza?

Así pues, bien vendidas sean las campañas, los contenedores que faltan, más civismo del personal y que el Ayuntamiento o quien sea deje de jugar al escondite del contenedor; porque, entre otras razones, esa forma de actuar deja con las posaderas al aire a nuestro eficiente Consell.

Y ya que he empezado hablando del Consell y durante el año ha salvado la argumentación de este monólogo en varias ocasiones por méritos propios, me permito desearle a él y a todos los lectores de "POBLE" un "Bon Nadal" y un Próspero Año Nuevo.

ACTES A CELEBRAR DURANT LES PROPERES FESTES DE NADAL AL CENTRE PARROQUIAL DE SARRIÀ DE DALT

Diumenge 21 desembre A les 3'30 tarda:

Sessió de Cinema amb la projecció de

HEIDI EN LA MONTAÑA

A les 6 tarda:

Gran Concert Nadalenc

per la **Polifònica de Girona**

Dimarts 23 desembre A les 5'30 tarda:

ELS PASTORETS

Un muntatge escenogràfic a càrrec dels alumnes de l'Escola Nacional Montserrat.

Dimecres 24 desembre A les 12 de la nit:

MISSA DEL GALL

a la Parròquia amb l'Adoració del Infant Jesús i cants nadalencs per Els Xics.

Gran Quina en el Centre Parroquial

Tindrà lloc després de la Missa del Gall i en la que es posaran en joc grans obsequis.

Hi haurà xocolatada desfeta, melindres i tota mena de begudes calentes.. al gust de tothom

Dijous 25 desembre A les 4'45 tarda:

SESSIÓ DE CINEMA

Divendres 26 desembre A les 3'30 tarda:

GRAN XOCOLATADA

per a tots els participants al Concurs de Christmes i repartiment de premis.

A les 4'45 tarda:

SESSIÓ DE CINEMA

QUINA INFANTIL

Dies 28 desembre, 1 i 4 gener

Hora: 3 tarda

Lloc: Bar del Centre Parroquial

Aquesta Quina Infantil únicament està pensada per a tots els participants al Concurs de Christmes, ja que els cartrons per a jugar-hi sols podran adquirir-se amb els punts guanyats en aquest concurs.

Dimecres 31 desembre A les 10 nit

SOPAR DE CAP D'ANY

— MINUTA —

- Calamars a la marinera
- Amanida greco-romana
- Gótlteres al forn amb all-i-oli
- Gelat
- Vi de l'Empordà
- Xampany
- Cafè i copa
- Raïms de la sort

Preu "Ticket": 700 Pessetes.

Retirada de "tickets" en el Bar del Centre Parroquial, fins al dia 26 de desembre.

Dilluns 5 de gener A les 6 tarda

GRAN CAVALCADA DELS REIS

Sortida de la Parròquia de Sarrià de Dalt.

Recorregut:
Carretera de Sarrià de Dalt
Sant Ferriol
Pla de l'Horta
i Rambla

Recepcions: En el Pla de l'Horta
i en el Centre Parroquial

SS. MM. recolliran totes les cartes que portin els infants i obsequiaran a tothom amb caramels.

IV Aniversari de l'Associació de Veïns

SARRIÀ DE TER

26 de Desembre del 1980 - Sant Esteve

GRAN FESTA POPULAR

a la Placeta de la Font

A partir de les 10 del matí:

Atletisme al carrer

Sardanes. Cobla Maxim's

ARROSSADA PER A TOTHOM

Ball. Orquestra Maxim's

NOTES: _____

Rifa d'un Xai i Xampany.

Tothom s'ha de portar la forquilla.

US HI ESPEREM A TOTS!!!

L'Associació de Veïns us desitja bones Festes.

**BON NADAL
I BON ANY NOU**

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30
girona

UNA MOSTRA NO REPRESENTATIVA

El diumenge a missa d'onze es va votar. Ma aixecada es decidí, a proposta del capellà, tancar al trànsit la Plaça de l'Obra, també anomenada Plaça de l'església.

Aquest darrer any ha estat interessant seguir les cuites del mossén vers els afers del poble. Primer fou l'enrenou sobre el cementiri, que si és massa lluny, que si la gent prefereix ampliar l'actual, que si ben apilonats tots ja hi cabrem... Més tard que volia tallar els xiprers perquè, deien, embrutien els nínxols. Hagués estat una mostra de desagravi molt gran pels pocs arbres existents a Sarrià, i que a més, resisteixen les envestides de la tramontana. (Els romàntics es queixàren: és dantesca la nit vora el cementiri i veure els xiprers i el fum enlairant-se cap el cel).

Però allà on la xerrameca popular es feu més forta fou en la controversia de la plaça, de si és de l'església o si és del poble. Els uns que al capellà tenia els papers de la seva propietat. Els altres que és del poble, i encara que fós de l'església, no és el poble qui forma l'església? La polèmica va cessar talment com havia començat: rumors.

La decisió unilateral de tancar la plaça al trànsit ens ha sorprès a tots. No per la necessitat de tancar-la, sinó pel procediment. Si es vol jugar a ésser demòcrates, és potser representativa una votació a l'església, en una hora d'audiència bàsicament de persones d'edat i mainada?

La decisió afecta a molta més gent, particularment a molts que tenen cotxe i no tenen lloc per aparcar al carrer Major; també als nens, que tenien ocupada com aparcarment una plaça d'esbarjo i de joc.

Hagués estat de més comunicar al Consell la necessitat de tancar la plaça i que aquest decidís en funció de la provisió de nous aparcaments?

Hagués estat de més comunicar-ho a l'Associació de Veïns perquè aquesta prengué una postura i fés pressió al Consell perquè decidís respecta a la Plaça de l'Obra?

A voltes confonem els termes de parròquia amb els de poble, sense veure que l'un forma part de l'altre però no necessàriament: a l'inversa. L'església és més que l'enclau del Vaticà a Sarrià. I a decidir hi té dret tota la comunitat.

ASSUMPCIÓ

CONTRAPUNTS

RELOTGE. — Torna a funcionar el vell rellotge de l'església. Finalment va venir el rellotger i el va tornar a posar en marxa. Sembla que l'avaría mecànica era poca cosa, i degut a una avaría econòmica el rellotger no venia. Resolta l'avaría econòmica, solucionada l'avaría mecànica. Ara, en la qüestió del rellotge, tots els caps estan lligats. Que duri.

PISOS VERDS. — Ecisa es va decidir a enderrocar la barraca de mostra dels pisos dels Salessians. Un contrapunt del mes de maig, revista "POBLE" n.º 4, s'en feia ressó, tot demanant que s'enrunés. Ara queda molt millor, però no estarem contents fins que tot el sector estigui ben urbanitzat.

TEISA. — L'ampli pati del garatge dels autobusos aviat no serà tan extens. En algun punt de l'explanada, sembla que la Teisa hi farà les oficines, de planta baixa i pis. Perderan sol i vista algunes vivendes del carrer Sicília? Seran les del carrer Cerdanya? Potser les del Formentera? A alguna de les illes li tocarà el rebre.

VORERES. — Continua l'estat deplorable de les voreres del carrer Pont Major. Avui ens concretarem al tram que hi ha davant el número 1 el 3. Les obres de telèfons ho han deixat malmès. Fa setmanes que ho deixaren i així ha quedat. Estem esperant en va que vingui l'empresa reparadora oficial de les voreres a la ciutat de Girona, que té temps de canviar uns paviments en condicions (carrer Santa Clara) i no pot fer les del Pont Major. I l'Ajuntament, cada any, i ja en fa dos, ens està dient que no ha entrat llur reparació en el pressupost. Encara hauré d'esperar un any més?

PAPERERES. — Hi ha hagut una ràpida actuació, en poc temps de diferència, encaminada a canviar l'aspecte general del barri. S'han arranjat papereres velles i se n'han posat de noves en diferents llocs. Llàstima que s'hagi tardat tant en fer-ho. Ens temem que la gent i la mainada no sàpiguen ja per a què serveixen. Amb l'aspecte que presenti el carrer, ja tindrem ocasió de comprovar-ho.

CAVALCADA DE REIS. — Ja hi tornem a ser, tot just ara quan ens acabàvem de treure la pintura negra del damunt. Sembla impossible que hagi passat un any, però és així. I per a preparar-ho bé, i sortir a rebre els Reis com és degut, durant les vacances de Nadal s'ensenyarà a fer fanals a la mainada que ho vulguin. De totes formes, espereu confirmació oficial a aquesta primícia.

NETEJA. — S'ha fet una bona operació. Les cunetes són visibles i sense un bri d'herba. Les eternes bardisses de Pedret han desaparegut. El viatge a Girona s'ha tornat més acollidor. Només hi mancaria un bon passeig, un carril per a bicicletes, arbres a cada costat i gespa al terraplé de la via, i... i què més!

CEMENTIRI. — Heu vist quin aspecte presenta el cementiri parroquial? Si no hi heu anat darrerament, feu-ho abans no us hi portin per força. Quin canvi! Es nota el treball de la Junta d'Administració del Cementiri. I sense notes als diaris, ni assistències als plens de l'Ajuntament. Ara ja em puc morir tranquil. Ja m'he triat el lloc: a ser possible de cara a migdia, perquè a l'hivern em toqui saument el sol i em pugui refer de les matinals glaçades.

ESCOLES NOVES. — Un greu problema va sorgir al començar a sentir-se els primers freds d'aquesta tardor, al grup escolar "Carme Auguet". Degut a una lamentable manca de previsió, els nanos han passat veritable fred, sense treure's l'abric a la classe i preferint estar al pati de l'escola. Segons semblava, la peça de la discòrdia havia de venir de Valladolid, o de no sé on, i sense ella no podia funcionar la calefacció. Finalment i prèvia una manifestació pacífica al carrer, a on no s'havia d'haver arribat, s'arranjaren de cop i volta els problemes, mitjançant l'intervenció d'un tècnic calefactor que va comprar la peça maleïda a una ferreteria de Girona mateix. Així és la vida!

També s'ha posat mans a l'obra, en l'afer de la línia d'alta tensió que travessa el pati del col·legi que en repetides ocasions s'havia demanat llur eliminació. Primer s'hi varen posar unes tanques miserables, que romangueren sota els fils durant uns mesos. Ara s'ha fet la rasa per a la conducció soterrània dels cables elèctrics i ben aviat quedarà solventat un problema que era greu, i que podia haver comportat alguna irreparable desgràcia. Val més tard, que mai; encara que a vegades sembli que hom crida en el desert i les queixes davallin a un pou sense fons.

JOUSTAKI

S'ha tingut de conformar en tornar a escoltar un dels primers discs de la col·lecció de quan tenia vint i pocs anys, i cada disc tenia un sentit exacte dintre la petita discoteca. Era de Moustaki. Lligava amb una necessitat encara no expressada a casa nostra. La vida, la decepció, un humanisme de retorn, un sentiment més enllà del sentiment. Ens arriben tard les coses. I quan arriben, ni hi ha pogut ser present. No sé si ha tingut el coratge suficient per entendre novament les coses que diu ja va entendre una vegada.

Ara, si pogués complir el seu desig de ser francès, seria el malalt imaginari. Malalt perquè ho està. Imaginari, perquè moltes coses que abans vivia directament, ara se les ha d'imaginar.

No ha pogut anar a veure en Moustaki, ni a viure unes hores la mística que malgrat tot encara comporta escoltar-lo, i prendre part activament. No ha pogut estar atent

a una resurrecció: no ha ressucitat, però sí que ha fet ressucitar gent de tota mena i de tots indrets; omplint com mai el pavelló d'esports s'ha vit.

Tenia la sensació de que ens havíem aturat, o de que ens han aturat, o que ens hem tingut d'aturar. Com que no s'hi aclarava, s'ha aturat ell. Per força.

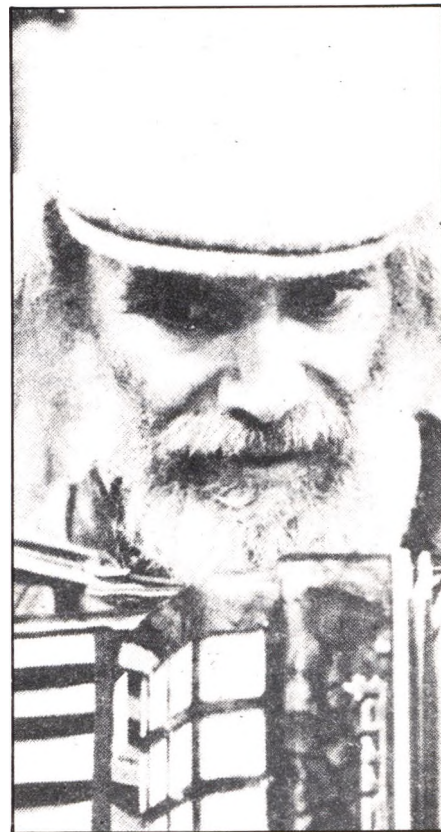
Havia sentit un crit, com un ressó no definitivament perdut. Deia de tornar als carrers. Parlava de la necessitat urgent dels poetes, dels cantants, de que la cultura ofegés la niciesa que hi ha al país.

Amb Moustaki sentia irresistiblement que encara no estàvem destruïts. Potser la malaltia li venia d'això.

Li direm a en Jordi: Jour apres jour, le jour suivant...

Fotut, però en Just està aquí.

JOAN PALLÀS

**BON NADAL
i
FELIÇ ANY NOU**

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plça tomàs borau, n.º 4, baixos - telèfon 21 84 08 - pont major - girona

La Taverna del Bon Vi

Restaurant - Bar

...

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

BON NADAL

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

Bones Festes a tothom

(i feliç 1981)

A l'arribar la diada d'avui, tretze de desembre, recordo que quan érem petits fèiem servir una dita que més o menys deia així: "Santa Llúcia La Bisbal, dotze dies per Nadal".

Encara no estem immersos en les festes nadalenques i aquestes es veuen a uns quants dies. Segurament, però, que quan la revista estigui a les vostres mans les estarem passant, bé o no tant bé.

Desembre. Congelat com poques vegades, que gairebé faria recordar el terrible any del fred. Allò sí que era fred i no pas el d'ara. Total, set o vuit sota zero no és res de l'altre món. Es pot aguantar.

Sobretot quan el tebi sol del matí treu temorós el cap per darrera la muntanya de Can Simon i se les té moltes vegades fins a les onze o quarts de dotze amb les boires matineres o amb fuetejants glaçades, semblants ja a petites nevades.

La gent va a l'idea, al matí, i les salutacions entre els habituals de les mateixes hores perden expressivitat. Costa treure's les mans de les butxaques, el cos mig encarcerat i el clatell encongit i més si bufa tramuntana.

Desembre. Amb festes que no són festes i festes que hom fa perquè ho han estat sempre i festes forçoses per engripaments o festes mandroses, amb baixes inconvinents.

Però per damunt de tot, desembre serveix, com a darrer mes de l'any que és, per passar comptes del que ha estat l'any que s'acaba.

En podríem fer molts de balanços. Des de les tendreses de l'amor, fins a les angoixes de la mort. Però aquests temes més personals i intimistes queden per a cadascú mateix.

Per això em limitaré a dues matèries: la Revista "Poble" i el Pont Major, i en tots dos seré breu.

Amb aquest número de desembre, la revista "POBLE" compleix l'any. El que semblava descabellada fita inicial ha esdevingut una realitat mensual, a quina presència s'han habituat els lectors, i que els socis pregunten amb interès per a llur sortida, quan algun exemplar s'ha endarrerit per motius tècnics.

Es bona senyal. I quan ho dic parlo pel que sé, i em limito al terreny que quotidianament trepitjo més: El Pont Major.

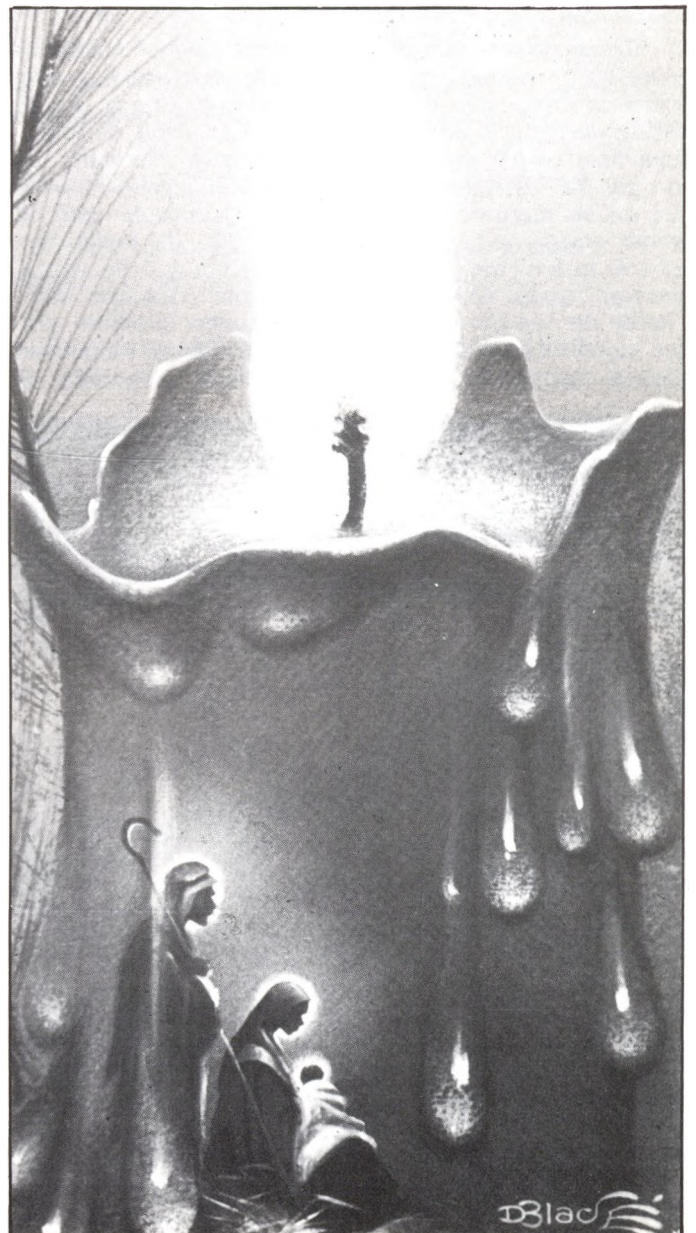
Que s'ha de millorar la revista? D'acord. Que hi ha de treballar més gent? Que no n'hi ha prou amb el que s'ha aconseguit? Per això lluitem. I esperem, una vegada més, que ens sobri col.laboració.

Segon punt: El Pont Major. Un llogaret que era un característic carrer, que ara en diuen barri, i que els Plans d'Urbanisme divideixen en sectors. Un nucli de població amb totes les desavantatges de no ser poble i amb totes les misèries de ser suburbi d'una altiva capital.

No ho dic perquè sí. Escric això raonant-ho en el fet de què si no hagués estat per quatre coses que s'han fet a corre-cuita aquests darrers dies, algunes reclamades endabades anys ha, semblaria que l'any 1980 no ha passat per El Pont Major. L'oblit és evident, i va des del futbol, amb uns vestidors enrunats, fins a les escoles, amb una calefacció inexistente, ara ja arranjada, que motivà la sortida de nanos, pares i mestres al carrer. Avui estic pessimista. Tinc por que a l'any 1981, que ben aviat anem a començar, continuem amb semblant marginació, dissimulada quatre dies abans d'acabar-lo, amb un cop de teatre, com ara s'ha fet.

Per aquest motiu, i per si no serveix de res que l'any 1981 passi per El Pont Major, us dic: Amics, BONES FESTES, i feliç any... 1982.

JOAN PALLÀS

PETIT REPÀS A LA TEMPORADA

Ara que estem a punt d'acabar la primera volta del campionat de lliga de segona categoria regional, podem fer un petit repàs de com s'ha anat desenvolupant per als diferents equips del Club Esportiu Pontenc.

Pel que fa al primer equip, sense fer uns resultats massa brillants, ja que més aviat aquests han estat força irregulars, es mou en una zona tranquil·la dintre la classificació, lloc que veiem un xic difícil que abandoni de moment, per a millorar, doncs dels quatre partits que resten per acabar la primera volta, tres són contra equips situats en els primers llocs d'aquesta segona regional, havent de fer dues sortides a camps tan difícils com són Palafrugell i Vilobí, rebent a casa a l'Arbúcies i el darrer partit contra el Besalú, equip al que es pot guanyar sense gaires problemes. Esperem que a la segona volta les coses rutllin millor i al final puguin gaudir d'una millor i més honrosa classificació, ja que creiem que l'equip està preparat per aconseguir fites més elevades que les portades a terme fins ara.

Respecta a l'equip juvenil, aquest any les coses no rutllen pas gens bé en quant a resultats es refereix, ja que només ha aconseguit una victòria i un empat, en el decurs del campionat i tota la resta han estat derrotes. Aquí hom podria dir que el veritablement important no són pas els resultats, sinó aconseguir fer jugadors per a que en un futur no massa llunyà, puguin jugar amb el primer equip, però de moment ens hem de conformar amb el que hi ha, sense tenir la satisfacció de veure guanyar l'equip. Fent una petita defensa d'aquests nois, s'ha de dir que per a molts d'ells és aquest el primer any que juguen a aquesta categoria, ja que l'equip va quedar gairebé desmantelat al acabar la passada temporada, al

plegar molts xicots per haver complert l'edat, essent els que han entrat nois de quinze anys, molt verds encara per a jugar amb nois que els sobrepassen en edat i alçada.

Per als altres equips inferiors, infantils i caganius, la tasca que estan portant a terme els seus preparadors, és molt positiva, doncs els infantils estan fent un gran paper en el seu grup, i els caganius comencen ja a demostrar bones maneres i a saber estar en el camp de joc, inclús hi veiem en aquests dos equips algun noiet que podria fer quelcom important, si causes extra-esportives no s'hi posen pel mig.

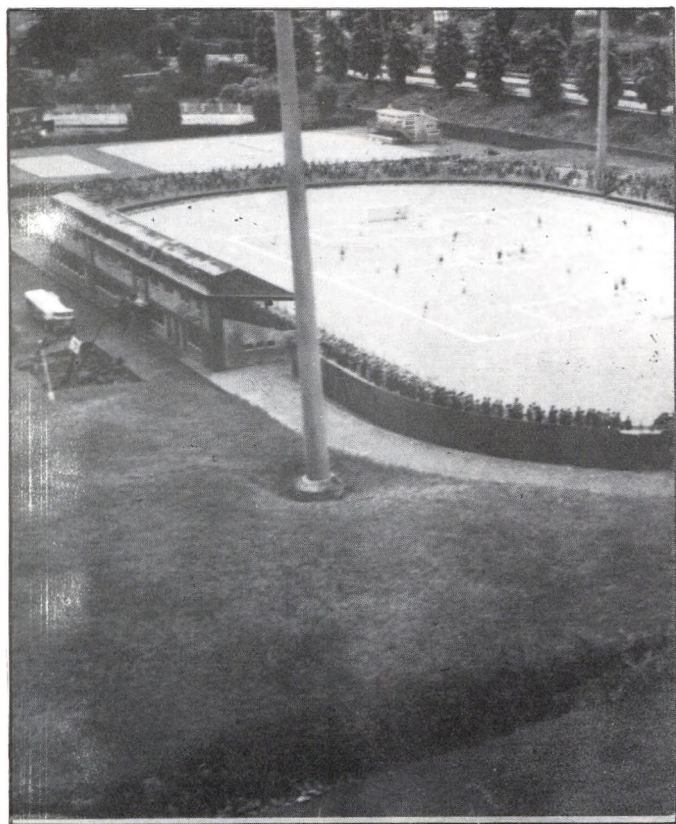
I tot això es va aconseguint sense que acabin d'arribar els nous vestidors, ni la llum, tantes vegades promesos, tantes vegades aprovats els pressupostos, tants plens de l'Ajuntament,...i tan buit tot en la pràctica.

NARCÍS

Volem agrair públicament el gest que ha fet la Discoteca Rufus, en la persona del incomparable Carles Regàs, regalant setze xandals d'entrenament, quatre per a cada equip, i que faran servir els jugadors de la banqueta.

Pero el gest va més enllà: Per primera vegada veiem amb lletres ben grosses i ben catalanes el nom del CLUB ESPORTIU PONTENC. Que serveixi d'exemple i ben aviat sigui aquest el nom oficial del Club.

JOAN

ESPORTS

Unió esportiva Sarrià

HANDBOL

II.on TORNEIG DE NADAL

"In Memòriam Joaquim Mir i Roca"
PAVEL·LÓ ESPORTIU SARRIÀ-I

Dies: 26, 27 i 28 de Desembre 80.

CATEGORIES:

—Caganius, Infantils
i Cadets.

EQUIPS PARTICIPANTS:

UNIÓ ESPORTIVA SARRIÀ

—SARRIÀ ESPOTIU

—C.B. BORDILS

—GE i EG.

Programa 26 i 27: Semifinals.
28 : Finals.

*comentaris
a la
grada*

ELS ÀRBITRES D'HANDBOL FAN RIURE

Sí! Dic fan riure per no haver de dir que fan plorar. No tenen ni preparació física, ni tècnica, no tenen personalitat, no són autoritaris, "HO VOLEN FER BÉ, PERÒ..." Encara que sembli un atac directe als àrbitres, ben bé no ho és, ja que si no hi ha àrbitres o n'hi ha pocs, la culpa —la major part de la culpa— és de la Federació Provincial. **Què ha fet per promocionar àrbitres?** Res. **Què els hi exigeix?** Res.

No ens ha d'estranyar que al començar aquesta lliga només hi hagués sis àrbitres. La solució: posar un "anunci" al diari, demanant gent interessada en arbitrar. Ja ho crec que n'hi van haver d'interessats.

Però ara podem comprovar els resultats; pitjors, impossible.

Cada partit és un show, una veritable pena.

La culpa? Com ja he dit abans, és dels de dalt.

Com molt bé diu un refrany català:

"Allà on no n'hi ha, no en pot rajar".

HUECK

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- * ELECTRODOMÈSTICS
- * OBJECTES DE REGAL
- * JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

L' esport escolar a Sarrià: una realitat

Efectivament! Sembla ser que es comença a treballar bé, o almenys així m'ho sembla. Per aquest curs escolar 1980-81, l'esport escolar és una realitat ben palpable i de moment ja marxa (esperem que sigui per molt de temps).

La pràctica de l'esport és molt important per a tothom, i més encara per els nanos, ja que els ajuda a portar a terme tant el seu desenvolupament físic com psíquic. En edat escolar **l'esport és una necessitat pel nano**, com també ho és l'**Educació Física**; necessitat que precisa d'uns plantejaments perquè l'activitat física sigui realment **educació**, i no una activitat més o menys maca, sense cap mena de finalitat educativa, i que es faci per fer quelcom.

Fins fa poc, aquests dos aspectes: esport i educació física (o gimnàstica) no s'han tingut gaire en compte —potser perquè no hi havia uns plantejaments prou clars com per poder treballar seriosament o potser perquè algú s'entestava en que no funcionés...però ara que ja tenim certa autonomia, que ho podem fer des de casa nostra i que hi ha gent amb ganes de treballar, l'esport escolar va cap uns altres camins. És per això que per tal de solventar aquest problema, la Direcció General d'Esports de la Generalitat està portant a terme una campanya de **Promoció d'Esport a nivell escolar**. L'acceptació que està tinguent és molta i el grau de participació és força elevat.

Hem d'assenyalar que aquesta campanya s'ha de fer en un horari extra-escolar, i per tant no cal confondre-ho amb les hores de gimnàstica (d'educació física) que s'imparteixen als nanos com una assignatura més, les quals són competència del Ministeri d'Educació i Ciència. A Sarrià, l'horari que seguim és el següent: de 12,45 a 13,45 i de 13,45 a 14,45. S'han escollit aquestes hores per evitar-nos els problemes de transport, que comportaria el fer-ho de 5 a 7 de la tarda.

La finalitat és la de desenvolupar la tècnica i el domini dels diferents esports; evidentment, aquests esports es practican tinguent en compte l'edat dels nanos.

El procés que seguim és **poliesportiu** (cinc esports diferents), ja que el que de veritat interessa és que els nanos coneguin quant més esports millor abans d'especialitzar-se en un esport concret. Com a complement d'aquest aprenentatge esportiu, els dissabtes al matí tenen lloc els **Jocs Escolars**. El seu àmbit és comarcal; d'aquesta manera s'aconsegueix una descentralització i cada comarca s'ho pot muntar a la seva manera, ja que sap quins són els seus interessos i alhora coneix les seves limitacions i possibilitats.

Per tenir una informació general i concreta del funcionament i dels plantejaments de l'Esport Escolar des de la Generalitat de Catalunya, ens hem posat en contacte amb en Josep Brustenga Galceran, coordinador d'Esport Escolar a les comarques gironines.

En Josep Brustenga és un home amb molta experiència dintre l'Esport Escolar, ja que durant 10 anys ha estat treballant a Granollers (5 anys amb plena dedicació i 5

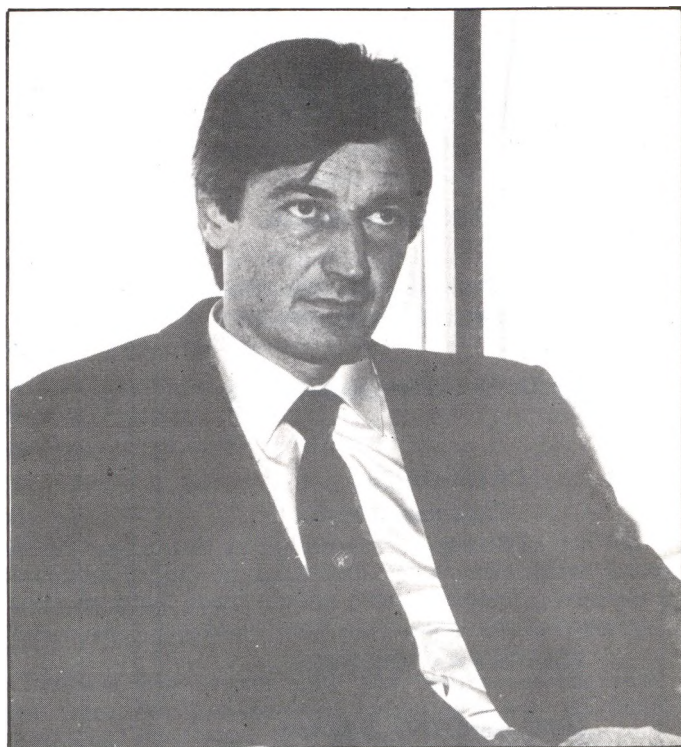

Foto: CODOLA

anys com a col·laborador). Actualment és àrbitre d'Handbol a la 1.ª Divisió Nacional.

Bé, deixem-nos d'introduccions i passem a parlar amb en Josep Brustenga.

— En aquests anys passats, no hi va haver cap iniciativa oficial que es fes responsable de l'esport escolar?. **Què n'era de l'esport escolar?**

— A nivell estatal hi havia l'A.D.C.E. (Agrupación Deportiva de Centros de Enseñanza). Catalunya va dir que no a aquesta alternativa, i d'aquí vé la creació de l'I.C.E.E. (Institut Català d'Esport Escolar), que venia a ser una mena d'associació de centres escolars, on fins i tot hi havia ajuntaments. És a dir, aplegava a tothom qui estigués interessat en treballar per l'Esport Escolar.

De quina manera ho està enfocant la Generalitat?

— El punt bàsic a considerar des d'un principi, és el voler aconseguir una **descentralització en el camp de l'Esport**. És a dir, que sigui cada comarca la que d'una manera autònoma organitzi el seu esport escolar. Ja que d'aquesta manera treurem el protagonisme provincial.

A part d'això, nosaltres som conscients de que amb els diners que tenim costarà molt tirar-ho endavant, però també confiem en l'interès que hi posarà tothom (Ajuntaments, Diputació, Associacions de Pares) per tal de que es pugui dur a terme.

Malgrat tot, aquesta manca de medis econòmics cal considerar-la positiva, ja que així es valora més. Si tot

estigués subvencionat es valoraria molt poc, potser perquè resultaria massa fàcil,

— **Quin ha estat el primer pas que ha realitzat la Generalitat?**

— Tinguent en compte quin és l'enfoc, el primer pas ha estat la creació dels Consells Comarcals. Val a dir que Girona és la única província que funciona així, a part de Barcelona —que ja porta molts anys amb aquest funcionament.

El que realment interessa és **que la gent prengui consciència de que això ha de costar a tothom.**

— Les Federacions han omplert moltes planes en aquests últims temps, sobretot per veure quina és la seva tasca. **Com ho veus això?**

— Molt clar. La tasca de les Federacions és la de formar àrbitres i tècnics, mentres que la tasca de promoció ha de correr a càrrec dels Consells Comarcals.

Els que haurien de col.laborar més en l'esport escolar són els Clubs ja que més endavant són els que en recolliran els fruits.

— La formació de Monitors Poliesportius és una tasca molt important a tenir en compte per la Generalitat. **Quin és l'estat actual?**

— Bé, actualment s'hi està treballant molt, encara que tots són esberranyats i no hi ha res definit.

Si els de les Federacions han de dir la seva, serà molt difícil posar-nos d'acord.

Aquests cursets es portaran a terme a partir del proper mes de juny. Hi ha una altra especialitat molt important, la d'Animadors Esportius, que són gent que sap tractar i estar amb la mainada.

— Ja per acabar, **què els hi demanaries als pares?**

— Que entenguin que no anem a fer Campions, que la nostra tasca és a 40 anys vista.

M'agradaria que entenguessin **que és esport de participa-**

Foto: CODOLA

ció, no de competició. Que aquests nanos quan siguin pares no ens posin les pegues que ara surten (per als constipats, a que es facin mal...) els volem ajudar a crear uns **hàbits esportius.**

Voldriem ensenyar-los a guanyar i a perdre. Que quan guanyessin no ho fessin "donant-se importància ells mateixos" i a "vanagloriar-se", sinó que ho fessin amb humilitat, i pensant que un altre dia potser no guanyaran i els hi tocarà perdre.

Finalment voldria recordar-vos que és **una tasca de futur, tasca que no pot portar-se a terme sense la vostra col.laboració i comprensió.**

I d'aquesta manera tan clara acabem l'entrevista amb en Josep Brustenga, entrevista que ens ha servit per conèixer de més a prop quin és el funcionament de l'esport escolar i quines són les seves finalitats.

NARCÍS CASASSA i FONT

Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO

¡un mayor
rendimiento!
¡una máxima
seguridad!

BANCO DE BILBAO
Desde 1857

LA BÚSTIA DE POBLE

PER LA INDEPENDÈNCIA DE SALT I SARRIÀ DE TER

En aquest temps de democràcia,
d'autonomies i llibertats,
creiem que és de justícia
el remeiar uns disbarats.

Hi ha dos pobles que pateixen
per una molt trista decisió,
puix com a tals no existeixen,
per una forçada aneixió.

Eren dos viles de Girona,
de noms Salt i Sarrià,
que varen morir el trist dia
que aquella els anexionà.

Perdent la personalitat
que com a pobles tenien,
passant a ésser, de la ciutat,
barris de les rodalies.

Fou una decisió a desgrat
de les dues poblacions,
de les que ningú, autoritzat,
va escoltar llurs opinions.

Elles prou que s'hi oposaren
a engrossir la Capital
i moltes raons exposaren,
totes elles fonamentals.

Pero com tantes decisions,
que llavors es solien prendre,
no s'escoltaren les raons,
ni tampoc se'ls volgué entendre.

És per això que ens trobem,
diuen llurs vilatans,
que, per decisió del Suprem,
ja no som ni peix ni carn.

Puix malgrat que els han posat
un Consell Municipal,
aquest està molt supeditat,
en tot, a la Capital.

I amb tot això no és que vulguin
deixar d'ésser gironins,
però és ben lògic que mirin
de defensar llurs confins.

És igual que a Catalunya,
no li reca ésser espanyola
pero el que si desitjaria
és governar-se tota sola.

Així doncs, el que això escriu,
que es té per un bon gironí
us anima a que no defalliu
i ho pogueu aconseguir.

I ara que vé el Sant Nadal
i començarà un Any Nou,
que aconsegiu l'ideal
que a ambdós pobles us mou.

Tingueu unes Bones Festes
i que els Mags de l'Orient
premiïn les vostres protestes,
amb un nou Ajuntament.

**BON NADAL, BONES FESTES I
UNA PROMPTA SEGREGACIÓ.**

Ll. Torner
Nadal 1980

CONTESTANT AL SEÑOR JOSÉ LAFUENTE PLA DE L'HORTA

Senyor:

Un cop llegida la seva extensa missiva,
publicada en el diari "Los Sitios" del passat
21 de novembre, hem pres paper i llapis per
tal d'aclarir-li uns quants punts dels quals en
parla vostè amb un total desconeixement de
causa.

En primer lloc, és totalment fals que el
Consell Municipal sigui l'Associació de
Veïns de Sarrià, com també és fals que
l'esmentada Associació ens hagi absorbit o
anexionat, car nosaltres som de Sarrià i per
tant l'Associació de Veïns de Sarrià és la
nostra Associació, desenvolupant-nos amb
plena autonomia dins la mateixa Associació.

a) Pel que es desprén de la seva missiva la
gent de La Rasa i Sarrià no tenen dret a
l'ensenyament, tal com té el Pla de
l'Horta.

b) Al obrir l'escola per a Adults, no s'ha
volgut mai, ni es vol, cloure la del Pla de
l'Horta.

c) El curs passat vàrem tenir una mestra del
M.E.C. al mateix temps que el Pla de
l'Horta tenia la seva; aquest curs seguim
amb la mateixa mestra, per pròpia
voluntat i al marge del que pugui haver
dit el Consell; la mestra del Pla de l'Horta
va marxar, no sabem els motius...

d) Pensem que la seva lletra és a títol
personal sense comptar amb l'escola per
a Adults, ni amb la de Català, ni amb
l'Associació de Veïns del Pla de l'Horta,
segons es desprén de la mateixa.

Per posar fi a la nostra lletra, voldríem
que es llegís l'escrit d'una alumna i Vocal de
Cultura de l'Associació de Veïns del Pla de
l'Horta publicat en el número 8 de la revista
POBLE, el passat mes de novembre. La
nostra postura continua essent la mateixa
que reflectia l'esmentat escrit.

Amb persones que obren i pensen com
vostè, estem molt lluny de consolidar aquest
SARRIA-POBLE QUE TANT ANSIEM TOTS

NICOLÁS i MATIAS

**L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ -
Com. LA RASA**

LA NOSTRA LLENGUA

Avant...avant... despleguem la senyer,
Catalans!

Coratge! si ens cal, per mai més tornar entrera
Catalans!

La llengua del bressol que sigui pionera,
Catalans!

Avui, ella ha de ser nostra capdavantera
Catalans!

Els que aquí no han nascut, també la facin seva,
Catalans!

Aquell que no la vulgui, no mereix eixa terra,
Catalans!

Tots plegats la fare, rica, plena i sencera
Catalans!

LLOGAIA

Alimentació Nadal

CA "LA LLUCIETA"

Alimentació SALA

US DESITJA UNES BONES

FESTES DE NADAL

I UN VENTUROS ANY NOU.

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**